

2. Зазираючи в майбутнє

Цей розділ закінчується проактивною частиною, присвяченою плануванню майбутнього. Це означає, що останнє заняття закінчується на позитивній ноті і допоможе протистояти почуттям безнадійності і безпорадності, які часто можуть бути результатом повторюваного впливу травматичних військових подій. Особливо важливо зі старшими дітьми мати достатньо часу для обговорення цього питання наприкінці.

Зараз ми підходимо до кінця нашого останнього заняття. Протягом останніх тижнів ми говорили про багато речей, які сталися в минулому. Тепер ми хочемо присвятити час на думки про майбутнє.

Заохочуйте обговорення, ставлячи безпосередні запитання. На що діти сподіваються в майбутньому? Для своїх сімей у майбутньому? Для своєї країни? Як вони бачать майбутнє через 5 або 10 років? Що вони в змозі зробити, щоб туди потрапити? Мета полягає в тому, щоб сприяти встановленню реалістичного почуття надії і послідовності, допомогти дітям відчувати, що є речі, які вони можуть зробити, щоб змінити ситуацію. З підлітками цей вид дискусії часто зачіпає екзистенціальні аспекти війни і життя з темами провини і справедливості.

З молодшими дітьми корисно застосовувати для заохочення ігровий аспект обговорення, який дозволяє їм фантазувати про те, що вони хочуть мати в майбутньому. Це можна зробити, комбінуючи деякі з методів з попередніх занять, зокрема змін малюнків або сюжетних кінцівок — так, щоб вони мали позитивний фінал, навіть якщо це є фантастичним.